

maalet, som det ærede Medlem for Njøben-
havns 7de Valgkreds (C. Haage) og jeg ud-
talte i vore Foredrag i Torsdags, fra vor
Side viist en Villighed til at komme meget
indøde, til at strække os betydeligt i Sam-
menligning med de Krav, vi tidligere have
stillet. Jeg kan ikke sige Andet, end at den
Forventning, hvormed jeg nu endelig har
set Toldloven komme til Folkethinget, er, som
jeg ogsaa udtalte i mit forrige Foredrag, bleven
endel nedstemt ved den høitærede Ministers
Foredrag. Men det er jo muligt, at det
kan gaa med denne Sag som med andre
Sager, at den kan føres igjennem, jeg vil
ikke sige mod, men uden Regjeringen. Det
er muligt, og jeg haaber, at den Stilling,
som Folkethinget indtager, hvis det følger
den Anvisning, der er givet af flere Talere
af Flertallet, vil finde en Anerkendelse i det
andet Thing, og at dette ikke vil sige til os,
hvad vi ikke sige til det: Alt eller Intet, vi
fastholde ubetinget vor Stilling; hvis I ville
have en Toldlov, kunne I tage, hvad vi
byde, ellers bliver der Intet deraf. Det tror
jeg ikke, at det andet Thing vil sige, selv om
den høie Regjering vil tilraade det. Der er
en anden Henseende, hvori den høitærede
Ministers Stilling er temmelig eiendommelig.
Vi have jo nu i to Samlinger set den
Maade, hvorpaa den høie Regjering har
forhandlet med Landstthinget. Naar Lands-
thinget har stillet Forslag, som temmelig
meget afveg fra Regjeringen, har Regjerin-
gen forhandlet med Landstthinget derom paa
den elstværdigste Maade, og der er naarede
fra Regjeringens end fra Landstthingets
Side viist en overordentlig Smødekomeni.
De Ønsker, der fremkomme fra dette Thing,
mødes derimod i denne Sag som i de fleste
andre af Regjeringen paa en ganske anden
Maade, og jeg tror heller ikke, at det er en
Maade at bringe en Sag frem paa, som
man ønsker fremmet.

Jeg kunde ikke Andet end glæde mig ved
det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem
for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad),
der som Minister har indbragt Krigsskatloven
og derfor er den nærmeste til at fortolke den.
Nu siger den høitærede Minister, at den er
baade et nyttigt og nødvendigt Tillæg til
Toldloven. Som det ærede Medlem for
Odense Amts 4de Valgkreds tydelig har ud-
viklet, har det aldrig nogenstunde været Me-
ningen, og tillad mig at tilføie: det er det
heller ikke, det kan det ikke være. Denne Lov
er ikke bleven drøftet og overveiet i dens
Enkeltheder, det var Noget, man tog i Die-
bliffet, fordi man skulde have Penge et eller
andet Sted fra, saa tog man dem hurtigst mul-
ligt og paa den Maade, man lettest kunde

faae dem paa, men paa den Maade fastsættes
Toldlovbestemmelser ikke, naar man gaar
fornuftig frem. Den Toldlov, som er ved-
tagen, og som Repræsentationen har ment at
kunne blive staaende ved uden Tillæg, er
Toldloven af 1863, og den vil medføre en
Sindtægt, som er 3—4 Millioner mindre, end
hvad der indkommer gennem Toldindtægterne
med Tillæg af Krigsskatten. Naar imidlertid
den høitærede Minister siger, at de Artiller,
som Krigsskatten falder paa, ere Artiller,
som bør bestattes, som det ogsaa er Hensigten
at bestatte, saa gjælder det om nogle, ikke om
alle. Jeg skal særlig nævne, at Krigsskatten
har forhøiet Raffetoldens Beløb med 50 pCt.,
og det er den høitærede Minister vel bekendt,
at om han end fra sit Standpunkt betragter
Raffen som en meget nyttig Betskatningsgjen-
stand, strider det aldeles mod dette Things
Anskuelse. Han kjenner meget godt det Krav,
som har været fremsat fra dette Things
Side, oprindelig om Nedsættelse, senere om
Ophævelse af Raffetolden, og jeg for mit
Bedkommende betragter Raffetoldens Ophæ-
velse som et af de mest berettigede
Krav, der fra Demokratiets Side kan
stilles. Der er et andet Punkt,
jeg særlig skal fremdrage, siden den høit-
ærede Minister lovpriiste denne Krigsskattelov
baade som nyttig, nødvendig og fortrinlig.
Jeg skal nævne et Punkt, som man næsten
tog iblinde, da man vedtog denne Lov, idet
man gav et Tillæg af 50 pCt. til Brænde-
vinsafgiften, men tillige gav et Tillæg af 50
pCt. til Brændevinstolden, til Tolden paa
Spiritus. Derved forøgede man, uden at lægge
Mærke dertil, i en ganske overordentlig Grad
Betskattelsen for Spiritus. Det laa ganske
udenfor Hensigten. Det er et Punkt, som
der er den største Opfordring til at komme
hørt fra, da det kun var Tanken at indsætte
det i en Lov af en saa midlertidig Karakter
som Krigsskatteloven. Men jeg skal desuden
gjøre den høitærede Minister opmærksom paa,
at, naar vi stille Krav om Krigsskattens Op-
hævelse, er det ikke de bestemte Positioner,
det dreier sig om. Efterat 19 Aar ere
gaaede, maa vi erkjende det for rimeligt at
inddrage Spørgsmaalet om Krigsskatten
under den almindelige Toldlovgivnings Be-
handling og undersøge, hvilke Artiller der
bør lægges Skat paa, og hvilke ikke, ganske
i Almindelighed uden Hensyn til, om der er
blevet lagt forøget Skat paa dem ved Krigs-
skatten eller ikke. Kravet gaar ikke ud paa
Krigsskattelovens Ophævelse som saadan,
men Kravet gaar ud paa Eftergivelse af
Krigsskattelovens Beløb. Det undrer mig,
at den høitærede Minister, som stiller Kom-
pensationskravet saa skarpt op, glemmer, at